

Tako sem jo videl, mladost...

Zložil G. Koritnik.

Tako sem jo videl, mladost,
čez dólga, izmučena leta,
v ponosni postavi dekleta
je šla skozi bukov gozd...

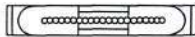
Pod bukev košato je sela,
lasje so ji pali do tal —
življenju je pesem zapela,
ves gozd se je v sreči smehljal...

Čez čelo, čez krepka ramena
valil se je las ocean,
življenje so dihale grudi
v razpaljen poletni dan.

Zaljubljen sem pesem poslušal,
zapal me je mrak in noč,
mladost je izginila v noči —
z njo šla je lepota in moč...

Življenje, moč, pesem, lepota,
vse bilo je njena last, —
ljubezen, radost in dobrota
bilá je nje silna oblast.

Na pragu drugega jutra
sem zbudil se sam siromak,
bolesti se trgajo v srcu,
nestalno se ziblje korak...

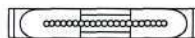
Sanjajo parki...

Zložil G. Koritnik.

Sanjajo parki v večeru zaljubljenem,
v mesečnih žarkih se pesek srebri,
v grobno tišino je mesto pogreznjeno,
cvet pozabljenja dehti iz noči.

Angelj ljubezni se šeta med rožami,
z roso srebrno cvetove škropi,
s svetlimi solzami, sladkimi, toplimi
čisti ljubezni prešerne oči...

Mir in dobrota se ziblje pod zvezdami,
v grudih kipi hrepeneče srce —
daleč, ah, daleč bi rado za dragimi —
daleč do solnčnega, jasnega dne...

Šumi, Sava, oj šumi...

Zložil G. Koritnik.

Šumi, Sava, oj šumi
v žalosti polni večer,
ti imaš znanje in cilje —
jaz jih ne najdem nikjer...

Mene ne drami šumenje
tvojih skrivnostnih voda,
kamen potopil sem vanje,
pal je globoko, do dna...

Šumi, Sava, oj šumi,
kamen je pal na srce —
več se ne smeje, ne joče,
več za ljubezen ne ve...

